

Чудесне оздоровлення спини.

Слава Ісусу Христу!

10 грудня 2002 р.

Шановні п. Михайло і п. Олена!



Пише до вас листа жителька України Львівської обл. Жидачівського р-ну, село Сидорівка, -- Боднар Наталія Дмитрівна 1972 р. народження. Християнка, віруюча, ходжу до церкви. Багато я чула притч про чуда Божі, але не усвідомлювала до кінця, поки не переконалася на собі.

23 вересня, 2002 р. мене різко заболіла спина. Я подумала, що змістився диск зрєбта, звернулася до невропатолога і мені поставили діагноз: ломбальго-імаглія поперекового відділу зрєбта із больовим синдром. Захворювання не дуже важке, але дуже неприємне. Я зовсім не могла згинатися, важко було ходити і навіть лежати. Мені назначили лікування в таблетках і ін'єкціях. Сама я за фахом медична сестра, але на собі не люблю переносити ін'єкцій. Після одного дня лікування, змін не було. А тут мені пощастило.

25 вересня, 2002 р. я поїхала у Франківський катедральний собор Святого Воскресіння, де проводили прийом п. Михайло і п. Олена. Людей було дуже багато. Я ледве стояла на ногах і, чесно кажучи, думала, що краще б я не їхала.

Там я висповідалася і прийняла Святе Причастя. Після загальної молитви п. Михайла над усіма, я нічого не відчула і була розчарована. Пізніше я пройшла, але вже індивідуальний прийом у п. Олени. (Від ред: У катедрі, після богослуження і промови Олени й Михайла, відбувалася загальна молитва над усіма присутніми. Після цього, кожен хто бажав, підходив особисто до Михайла або до Олени, щоби поцілувати медалик Матері Божої й для індивідуальної молитви.)

В той час, коли медальйон Матері Божої мені приложили до чола і п. Олена молилася, зі мною відбувалось чудо.

Я пам'ятаю слова, «Не бійся, Ісус з тобою», і далі ніби сон. Що було зі мною, я не знаю, тільки люди бачили. Я пішла і сіла на крісло, так якби в мене спина не боліла. Пізніше я рухалася, згиналася і не відчувала болей. Але я ще не вірила, поки не приїхала додому. Ранком я встала, вже два дні не приймала ніяких ліків, виконувала всю роботу, як і до захворювання. І тоді я повірила, що дійсно сила Божа може все. Як в народі говорять: молитва залізо ламає.

Тому я щиро дякую п. Михайлу і п. Олені, які своїми устами через благословіння Господа Бога і Матері Божої допомагають людям. Бо цей дар Божий не кожному дано.

Я щиро прошу Матір Божу і Ісуса Христа, щоб давав їм ще силу і насагу допомагати людям. А коли в них буде можливість, то нехай приїжджають до нас на Україну в село Сидорівку і допоможуть людям хворим, так як допомогли мені. Тож молимся всі разом, просім Бога, бо хто стукає, тому



відкривають.

Низкий Вам уклін.
Бувайте здорові Богом хоронені.

Слава Ісусу Христу!

10 грудня 2002 р., Україна, Сидорівка
Боднар, Наталія Д.

